

Man maa vistnok kunne fatte, at den ærede Taler ønsker i Ordets egentligste Forstand Bearbejdelsen af disse Spørgsmaal begrundet ikke ved en Forhandling her i Salen, men ved en Bearbejdelse i en Komitee, der var støttet paa Arbejder, som denne Komitee selv nærmere maatte foretage. Jeg maa derfor tillade mig at rette den Opfordring til den ærede sidste Taler, at han tager sit Andragende tilbage og derefter fremmer det paa denne eller en anden lignende Maade.

Formanden: Formanden kan nu ikke indlade sig paa at afgjøre, hvad der vilde være det Rette og i formel Henseende tilstedeligt med Hensyn til Noget, som ikke foreligger. Naar jeg nævnte Interpellationsformen, da stete dette blot eksempelviis, uden at jeg derved kunde afgjøre, om dette var en Form, hvorunder den ærede Landstingsmand kunde opnaae sit bestemte Niemed, da Gjenstanden for hans Forslag ikke var mig bekendt. Jeg skal hertil sige, at efter Grundloven er jo derhos den ærede Landstingsmand berettiget til at fremkomme med et Andragende til Thinget, som dette kan fremme, eller, hvis det ikke vil fatte nogen Beslutning derom, henvise til Regjeringen. Det er saadanne forskellige Maader, der staae Thingets Medlemmer aabne, men hvorvidt de passe til den Sag, som den ærede Forslagsstiller har villet indbringe, maa jeg naturligviis overlade til ham selv at bedømme.

Besfely: Jeg vilde gjerne ubede mig Ordet.

Formanden: Den ærede Landstingsmand har det.

Besfely: Jeg har opfattet den meget ærede Formands Uttringer paa den Maade, at han ikke vil sætte Spørgsmaalet om Sagens Fremme under Afstemning.

Formanden: Jeg ønskede helst at undgaae at komme til denne Afgjorelse; og jeg troede, at den ærede Landstingsmand vilde være tilbøielig til at følge den Anviisning,

som den 5te Landstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) gav ham. Jeg veed saaledes ikke, om han inhærerer sit Forslag.

Besfely: Da den meget ærede Formand ikke nu vil bestemt udtale sig, skal jeg efter de Uttringer, som den meget ærede Formand har fremsat, tage mit Forslag tilbage.

Formanden: Jeg vil ikke rette noget Spørgsmaal til Thinget om Forslagets Optagelse, i Genhold til den Mening, jeg har fremstillet om Sagen. Som Følge deraf bliver der ikke mere Spørgsmaal om denne Sag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen angaaer Fortsættelsen af et Suppleringsvalg af et Medlem til Rigsretten. Jeg skal anmode den ærede Viceformand om at indtage Formandspladsen.

Efterat Viceformanden havde indtaget Formandspladsen, yttrede

Viceformanden: Thinget vil erindre, at den Sag, der nu foreligger, staaer saaledes, at Thingets høttærede Formand sidste Gang eenstemmigt blev valgt til Medlem af Rigsretten, men at han frabad sig dette Valg, og at Sagen da blev udsat, for at Thinget kunde afgjøre, om det vilde fritage Formanden for det ham overdragne Hverv og eventuelt foretage et nyt Valg. Jeg skal efter Begjæring give Ordet til den 2den Landstingsmand for 10de Kreds.

Lehmann: Jeg har paa egne og andre 38 Landstingsmands Vegne — hvorved dog er at bemærke, at 3 Ministre og 4 Landstingsmand, der have været fraværende, ikke have kunnet spørges om Sagen — havt den Ære igaar at overrække den ærede Landstingsmand, som sidst blev valgt, en Skrivelse, hvilken jeg udbeder mig Tilladelse til at oplæse. Den lyder saaledes:

„De har, høttærede Hr. Formand, ved Deres Begjering om at vorde fritaget for det ved Landstingets Valg Dem overdragne Hverv som Medlem af Rigsretten bragt os i en for os meget ube-